

T.C.

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

ESAS NO : 1989/32

KARAR NO : 1989/32

ÖZET : Asker kişinin,askeri mahalde diğer bir asker kişi aleyhine askerlik hizmet ve görevi ile ilgili olarak işlediği askeri suça ait davanın sanığın askerlik le ilişkisi kesilse dahi askeri yargı yerinde görülmesi gerektiği hk. TCK.456/1,3. wd.

K A R A R

Davacı : K.H.

Sanıklar : Doğan Demir,Muzaffer Yararer

O L A Y : Tarsus-Yenice 970.mühimmat Bölük Komutanlığında ordonat eri olan sanıklardan, 29/4/1985 gecesi saat 20-22 kule nöbetçisi olan Muzaffer Yararer'in, 22-24 nöbetçisi olan diğer sanık Doğan Demir'in nöbet yerine geç gelmesine kızarak,küfür edip üzerine saldırdığı ve Doğan Demir'in de ona vurarak aşağıya yuvarlayıp kolundan yaraladığı ileri sürülerek kendilerinin müessir fiil suçundan Türk Ceza Kanununun 456/1-3. maddesi uyarınca tecziyeleri için Adana 6.Kolordu Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 25/10/1985 gün,1283/924 sayılı iddianamesi ile haklarında kamu davası açılmıştır.

Adana 6.Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi, 15/5/1986 gününde, 271/421 sayı ile; sanıklara atılı suçun askeri bir suç olmadığı ve her iki sanığın terhis edilerek asker kişi vasfını kaybettiklerini belirterek,353 sayılı Kanunun 17. maddesi gereğince davanın adli yargı yerinde görülmesi için görevsizlik kararı vermiştir.

Dosya kendisine intikal eden Tarsus 2.Asliye Ceza Mahkemesi, 29/3/1988 gününde,E.1986/262,K.1988/73 sayı ile; sanıklar hakkında Türk Ceza Kanununun 456/3. maddenin uygulanması istenmesine göre davanın ağır ceza mahkemesinde görülmesi icap ettiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiştir.

Tarsus Ağır Ceza Mahkemesi, 29/9/1988 gününde,67 /104 sayı ile; sanıkların suç tarihinde asker oldukları ve cephanelik nöbetinin devir teslimi sırasında çıkan münakaşa sonucu kavga ettikleri ve nöbette bulunan sanığın,diğer sanığın tecavüzüne uğradığı,askeri mahalde asker kişi tarafından asker aleyhine işlenen suçun askeri suç olacağını belirterek görevsizlik kararı vermiştir.

Böylece,her iki mahkemenin kesinleşen görevsizlik kararları arasında 2247 sayılı Kanunun 14. maddesinde belirlenen olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş ve dosya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 25/8/1989 günlü,2563 sayılı yazısı ile Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE : Türk Ulusu adına yargı yetkisini kullanan Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü Muammer Turan'ın Başkanlığı'nda,Mebrure Gözdemir,Adnan Hamzaoğulları,İhsan Özkaya,Yavuz T.Özgen,Nursafa Pandar ve Dr. Önder Ayhan'ın katılmaları ile yaptığı 25/9/1989 günlü toplantıda,geçici

Alu

raportör Hakim İsmet Köker'in raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; toplantıya Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan savcı İsmet Gökalp'in Askeri ve Askeri Yargıtay Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Caner Seben'in adli yargı yerinin görevli olduğu yolundaki sözlü ve yazılı düşünceleri alındıktan sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Olay yerinde açıklandığı üzere, nöbet devir teslimi sırasında, nöbeti almaya geç gelen sanık Doğan Demire kızan diğer sanık nöbetçi er Muzaffer Yararer'in küfredip saldırıda bulunması üzerine, sanık Doğan Demirinde nöbetçiye saldırıp yaralanmasına sebebiyet verdiği ve haklarında Türk Ceza Kanununun 456/1.3 maddesi uyarınca tecziyeleri istemiyle dava açıldığı anlaşılmaktadır.

((353 sayılı Askeri Mahkemeler Kuruluş ve Yargılama Usulü Kanununun (Genel Görev) başlığını taşıyan 9. maddesi (Askeri Mahkemeler, kanunlarda aksi yazılı olmadıkça asker kişilerin askeri olan suçlarıyla bunların asker kişiler aleyhine veya askeri mahallerde, yahut askerlik hizmet ve görevleri ile ilgili olarak işledikleri suçlara ait davalara bakmakla görevlidirler.) hükmünü taşımaktadır. >

Dava konusu olayda, her iki sanığın asker kişi oldukları ve suçun askeri mahalde ve askerlik hizmet ve görevi ile ilgili olarak işlendiği hususunda hiçbir kuşku yoktur.

Yok (Olay sırasında sanıklardan Muzaffer Yararer nöbetçi olup diğer sanık Doğan Demirde nöbeti devir almaya gelmiştir.)

Askeri Ceza Kanununun 13/2. maddesinde, amir tarif edilirken, makam ve memuriyet itibarıyla emretmek selahiyetini haiz kimsedir, biçiminde belirtilmiştir. Sanıklardan biri amir durumundaki diğer sanığa karşı müsnet suçu işlemiştir. Her kademedeki askeri birlikte aynı rütbeyi taşıyacakları bile nöbetçi olan henüz nöbeti devretmeden, askerlik hizmetinin gereği amir (komutan) olarak bu görevi ifa ettiğine ve bu itibarla eylemin subutu halinde Askeri Ceza Kanununun 91. maddesinin uygulama olanağı bulunmasına göre ortada "askeri bir suç" un bulunduğu kabulü gerekir. Kaldığı Askeri Ceza Kanununa 25/5/1972 günlü, 1590 sayılı Kanunla ilave edilen ek 6. maddede (....nöbet yerinde askerlere fiilen taarruzda bulunanlar, dövenler veya hakaret edenler..... Türk Ceza Kanununun bu fiillere ilişkin..... 271..... maddeleri uyarınca cezalandırılır) denilmiştir. Bu itibarla da olayda Türk Ceza Kanununun uygulanması istenilen 456/1., 3 maddesiyle birlikte aynı Kanunun 271. maddesinin dahi uygulanması icap edeceğine göre ve Askeri Ceza Kanunu tarafından Türk Ceza Kanununa atıf yapılması sebebiyle ortada askeri bir suç bulunduğu kuşku yoktur.

353 sayılı Kanunun 17. maddesinde ortada askeri bir suç olmadığı veya askeri bir suçla ilgili bir suç bulunmadığı takdirde askerlikle ilişkisinin kesilmesinin askeri mahkemenin görevini sona erdireceği belirtilmiştir. Sanıkların terhis edildikleri anlaşılmış ise de, sanıklara atılı suçlar askeri suçlardandır.

Mu

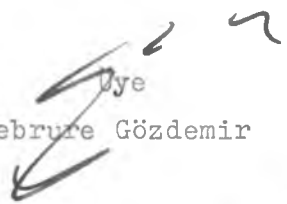
Bu nedenlerle 353 sayılı Kanunun 9. maddesi hükmüne göre davanın Askeri Yargı yerinde görülmesi ve Adana 6.Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verilmesi gerekir.

SONUÇ : Anlaşmazlığın, niteliğine göre askeri yargı yerinde çözülmesi gerektiğine, bu nedenle Adana 6.Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nin 15/5/1986 günlü, 271/421 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına oybirliğiyle 25/9/1989 gününde kesin olarak karar verildi.

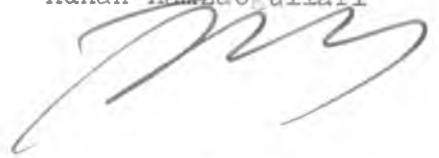
Başkan
Muammer THERAN

Üye
Mebrure Gözdemir

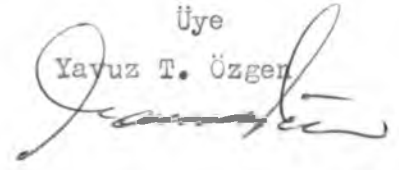
Üye
Adnan Hamzaoğulları

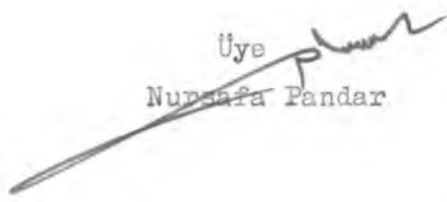
Üye
İhsan Özlüya

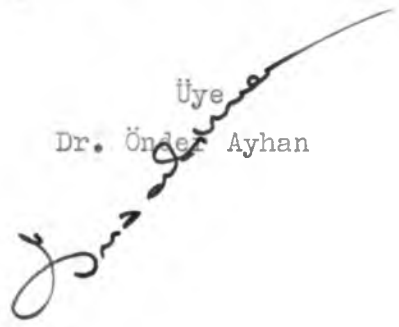
Üye
Yavuz T. Özgen

Üye
Nursafa Pandar

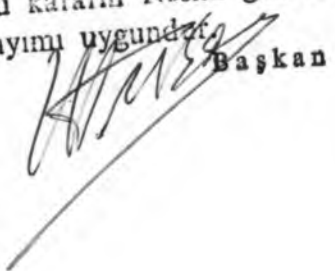
Üye
Dr. Önder Ayhan

G/T.

Bu kararın Resmî gazete'de
yayını uygundur.

Başkan